

اثر محلول پاشی بنزیل آدنین و اسید سالیسیلیک بر برخی صفات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی لیلیوم رقم "Navona"

شرف عباسی^{*}، علیرضا خالقی^۲، علی خدیوی^۲، موسی سلگی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اراک، اراک

۲- استادیار، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اراک، اراک

^{*}نویسنده مسئول: Fereshtehabbasi79@gmail.com

چکیده

در این تحقیق، اثر محلول پاشی برگی غلظت‌های مختلف بنزیل آدنین (صفر، ۰/۲۵ و ۰/۵ میلی-مولار) و اسید سالیسیلیک (صفر، ۰/۱، ۰/۵ و ۱ میلی‌مولار) در چهار مرحله قبل از برداشت بر صفات کمی و کیفی گل شاخه بربد لیلیوم (*Lilium spp.*) مورد بررسی قرار گرفت. صفات موردنیازه‌گیری شامل تعداد غنچه، تعداد برگ، طول غنچه، قطر غنچه، طول ساقه، قطر ساقه، طول و عرض برگ، وزن تر و خشک ساقه و برگ، درصد ماده خشک ساقه و برگ، عمر گل‌جایی، طول و قطر دمگل، نشت یونی، محتوای کلروفیل، آنتوسیانین، فلاونوئید، کاروتونئید و کلروفیل a، b و کل بودند. بیشترین تعداد غنچه و عمر گل‌جایی در غلظت ۰/۵ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک و صفر بنزیل آدنین و بیشترین قطر غنچه و طول دمگل در غلظت ۱ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک و صفر بنزیل آدنین حاصل شد، با این وجود، اختلاف معنی‌داری با تیمار ۰/۵ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک نداشتند. همچنین محلول پاشی ۰/۵ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک باعث افزایش معنی‌دار طول و قطر ساقه، طول و عرض برگ و وزن تر ساقه نسبت به شاهد گردید. بر اساس نتایج حاصل شده، افزایش غلظت بنزیل آدنین تا ۰/۵ میلی‌مولار باعث اثرات نامطلوب در بسیاری از صفات از جمله تعداد غنچه گردید. با توجه به اینکه بسیاری از جمله بیشترین تعداد غنچه و بالاترین عمر گل‌جایی در تیمار ۰/۵ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک و صفر بنزیل آدنین به دست آمد و صفات مذکور از مهم‌ترین خصوصیات مؤثر در کیفیت لیلیوم می‌باشند، لذا محلول پاشی ۰/۵ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: اسید سالیسیلیک، بنزیل آدنین، عمر گل‌جایی، لیلیوم.